

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 84/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oświadczenie woli jedyne go likwidatora spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji o rezygnacji z pełnionej funkcji złożone jednemu wspólnikowi tej spółki jest skuteczne?”

III CZP 85/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku wydziedzicznego traktuje się tak jakby nie dożył otwarcia spadku, a w konsekwencji czy udział spadkowy, który by przypadął wydziedziczonemu zstępnemu przypada jego zstępnym?”

III CZP 86/15

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd wieczystoksięgowy może odmówić dokonania wpisu w księdze wieczystej wówczas, gdy istnieje znana mu urzędowo przeszkoda do jego dokonania, powodująca, że dokonanie wpisu prowadziłoby do naruszenia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa?”

III CZP 87/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy świadczenie wypłacane przez ubezpieczyciela w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy ubezpieczenia na życie wraz z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym jest świadczeniem głównym czy ubocznym?”

III CZP 88/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy służebność przesyłu dla gazociągu wybudowanego przed dniem 12 grudnia 2001 r. obejmuje obszar strefy kontrolowanej określonej w § 10 w zw. z § 110 i w załączniku Nr 2 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U.2013.640),

a w razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1,

2. Czy służebność przesyłu dla gazociągu może obciążać nieruchomości, na której nie znajduje się urządzenie przesyłowe, ale która jest objęta obszarem strefy kontrolowanej określonej w § 10 w zw. z § 110 i w załączniku Nr 2 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U.2013.640),

a w razie negatywnej odpowiedzi na pytanie 1,

3. Czy wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu dla gazociągu wybudowanego przed dniem 12 grudnia 2001 r. obejmuje również wynagrodzenie za istnienie obciążenia nieruchomości

mości wynikającego ze strefy kontrolowanej określonej w § 10 w zw. z § 110 i w załączniku Nr 2 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U.2013.640) poza pasem służebności przesyłu, a jeśli tak, to czy takie wynagrodzenie dotyczy również, należącej do tego samego właściciela, nieruchomości, na której nie znajduje się urządzenie przesyłowe?”

III CZP 89/15

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy składaniu przez członka zarządu oświadczenia woli o rezygnacji z pełnienia tej funkcji spółka kapitałowa, w razie braku odmiennego postanowienia umownego (statutowego), jest reprezentowana przez jednego członka zarządu lub prokurenta (art. 205 § 2 oraz art. 373 § 2 k.s.h.), radę nadzorczą lub pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia akcjonariuszy (art. 210 § 1 oraz art. 379 § 1 k.s.h.), przez organ uprawniony do powoływania członków zarządu, czy – w braku rady nadzorczej – przez zgromadzenie wspólników (walne zgromadzenie)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 22/15 – z dnia 3 września 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Jeżeli stwierdzono wydanie z naruszeniem prawa decyzji odmawiającej byłemu właścicielowi przyznania prawa do gruntu na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279 ze zm.), źródłem poniesionej przez niego (jego następców prawnych) szkody nie jest decyzja zezwalająca na sprzedaż lokalu w budynku położonym na nieruchomości, także w razie stwierdzenia jej wydania z naruszeniem prawa.

III CZP 107/14 – z dnia 15 września 2015 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Umowa sprzedaży wywłaszczonej nieruchomości oraz umowa ustanowienia użytkowania wieczystego na takiej nieruchomości nie są nieważne z powodu ich zawarcia z naruszeniem art. 69 ust. 1 i art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.).

III CZP 47/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Niedopuszczalne jest orzeczenie przysposobienia z jednoczesnym ograniczeniem zarządu majątkiem małoletniego przez ustanowienie kuratora do zarządu tym majątkiem.

III CZP 48/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W razie uchylenia układu i otwarcia przez sąd zakończonego postępowania upadłościowego, syndyk może żądać uznania czynności prawnej upadłego za bezskuteczną w terminie dwóch lat od dnia otwarcia postępowania upadłościowego, chyba że na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego uprawnienie to wygasło wcześniej (art. 132 ust. 3 w związku z art. 304 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 233, ze zm.).

III CZP 49/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„1. Czy faktyczne korzystanie przez właściciela z nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia prowadzi na podstawie art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 352 k.c. do nabycia przez właściciela przez zasiedzenie służebności gruntowej obciążającej prawo użytkowania wieczystego;

2. Czy faktyczne korzystanie przez osobę trzecią z nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia prowadzi na podstawie art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 352 k.c. do nabycia przez posiadacza służebności przez zasiedzenie służebności gruntowej obciążającej prawo własności czy prawo użytkowania wieczystego czy dwóch służebności, z których jedna obciąża, prawo własności, a

druga prawo użytkowania wieczystego;

3. Czy w sytuacji korzystania przez osobę trzecią z nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, z chwilą przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności rozpoczyna się bieg zasiedzenia służebności gruntowej obciążającej prawo własności nieruchomości czy zasiedzenie biegnące przeciwko właścicielowi stanowi kontynuację dotychczasowego biegu zasiedzenia przeciwko użytkownikowi wieczystemu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 50/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Prawo do korzystania z osobnej kwatery stałej przydzielonej żołnierzowi zawodowemu w okresie obowiązywania ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121 ze zm.) w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, która ustała przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 30, poz. 162), stanowi składnik majątku wspólnego małżonków.

III CZP 51/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

W postępowaniu grupowym o ustalenie odpowiedzialności pozwanego (art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, Dz. U. z 2010 r. Nr 7,

poz. 44) sąd bada zarzut przedawnienia roszczenia pieniężnego, jeżeli dotyczy on wszystkich członków grupy i oparty jest na jednokowych okolicznościach odnoszących się do nich wszystkich.

III CZP 52/15 – z dnia 16 września 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Obowiązek pomniejszenia wysokości przewidzianych w umowie leasingu a nie zapłaconych rat o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązaniem umowy, nie obejmuje rat wymagalnych przed rozwiązaniem umowy (art. 709¹⁵ k.c.)

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 459/14 – wyrok z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Oświadczenie dłużnika o zrzeczeniu się prawa wieczystego użytkowania może być zaskarżone skargą pauliańską (art. 527 § 1 k.c.).

III CSK 286/14 – wyrok z dnia 13 maja 2015 r.

Dziecko w fazie prenatalnej, niezdolne do życia poza organizmem matki, nie może być uznane za „zmarłego” w rozumieniu art. 446 § 4 k.c.

V CSK 480/14 – postanowienie z dnia 15 maja 2015 r.

Zakaz wynikający z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.) nie ma zastosowania także do obciążenia hipoteką dokonanego orzeczeniem referendarza sądowego, wydanym przed ogłoszeniem upadłości.

II CSK 461/14 – postanowienie z dnia 27 maja 2015 r.

Przepis art. 191 pkt 3 k.p.c. nie ma zastosowania do osoby, która w toku sprawy o wyłączenie z masy upadłości nabyła od syndyka prawo lub rzecz podlegającą wyłączeniu.

I CSK 233/14 – wyrok z dnia 28 maja 2015 r.

Na obszarze obowiązywania Kodeksu Napoleona prawo własności półproduktów i produktów gotowych wykonanych w okresie zarządzania przez okupanta w czasie II wojny światowej skonfiskowaną przez władze niemieckie nieruchomością fabryczną należącą do polskiej osoby prawnej przysługuje tej osobie jako prawowitemu właścicielowi nieruchomości prawem przybycia na podstawie art. 546 i art. 547 K.N.

V CSK 599/14 – wyrok z dnia 3 czerwca 2015 r.

Przepis art. 422 k.c. nie ma zastosowania do określenia podmiotów legitymowanych biernie w sprawie o usunięcie skutków naruszenia autorskich praw osobistych twórcy na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.)

I CSK 355/14 – wyrok z dnia 17 czerwca 2015 r.

Uchwała o wyborze członków zarządu wspólnoty mieszkaniowej jest czynnością zwykłego zarządu.

I CSK 553/14 – wyrok z dnia 17 czerwca 2015 r.

Uprawnienia z art. 80 ust. 1a ustawy z 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.) i wynikające z nich roszczenia nie przechodzą na następców prawnych.

II CSK 544/14 – wyrok z dnia 24 czerwca 2015 r.

Komornik ponosi odpowiedzialność przewidzianą w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 790) także za szkody wyrządzone przy wykonywaniu innych czynności niż czynności egzekucyjne.

V CSK 657/14 – wyrok z dnia 2 lipca 2015 r.

Przyznanie wspólnikowi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 159 k.s.h. uprawnienia do wskazania kandydata na członka zarządu nie pozbawia wspólników prawa do powołania wskazanego kandydata na członka zarządu (art. 201 § 4 k.s.h.).

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 6/15 – z dnia 30 września 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy konsekwencją uznania, że art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych jest przepisem technicznym w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE, wobec faktu jego nienotyfikowania Komisji Europejskiej, jest brak możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za występki z art. 107 § 1 k.k.s. osób, które prowadzą grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny wbrew zakazom zawartym w tymże przepisie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 8/15 – z dnia 30 września 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej:

„Czy regulacje zawarte w art. 51 § 2 k.p.k., 306 § 1 k.p.k. i w art. 98 § 2 pkt 2 i § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wyłączają uprawnienia rodzica małoletnich pokrzywdzonych do wykonywania ich praw w toku postępowania przygotowawczego w sprawie, w której osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa na szkodę małoletnich jest drugi z rodziców?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/15 – z dnia 30 września 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie:

„Czy Sąd Okręgowy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o art. 41 w zw. z art. 46 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych

rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z dnia 22 maja 2009 r. – Dz.U.2009.77.649) rozpoznaje odwołanie biegłego rewidenta od orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów – na rozprawie głównej w składzie wynikającym z art. 28 § 1 k.p.k., czy też z art. 29 § 1 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 274/14 – postanowienie z dnia 5 marca 2015 r.

1. Forma artystyczna lub cel naukowy działania mającego charakter znieważający nie powodują same przez się wyłączenia odpowiedzialności karnej za obrazę uczuć religijnych bądź znieważenie publiczne przedmiotu czci religijnej.

2. Znamiona przestępstwa określonego w art. 196 k.k., wypełnia jedynie takie znieważenie przedmiotu czci religijnej, które ma miejsce publicznie. Publiczny charakter przestępstwa z art. 196 k.k. sprowadza się do tego, że znieważenie przedmiotu czci religijnej może zostać dostrzeżone przez większą lub bliżej nieokreśloną liczbę osób. Znamie publiczności nie jest spełnione, jeśli zachowanie polegające na znieważeniu zostało zarejestrowane i przekazane następnie za pośrednictwem prasy drukowanej bądź przekazu internetowego szerszej grupie osób. Osoba, która publikuje taki przekaz może natomiast wypełniać znamiona przestępstwa określonego w art. 196 k.k. W konsekwencji, nie wypełnia znamion przestępstwa określonego w art. 196 k.k. zachowanie adresowane do osoby lub grupy osób, które dobrowolnie wyrażają zgodę na kontakt z treściami, które mogą prowadzić do obrazy uczuć religijnych.

II KK 318/14 – wyrok z dnia 18 marca 2015 r.

1. Przepis art. 391 § 1 k.p.k., przewidując samoistną przesłankę odczytania zeznań świadka, który przebywa za granicą, nie uzależnia skorzystania z tej możliwości od żadnych dodatkowych warunków, takich jak np. długotrwałość pobytu za granicą i znaczenie

odczytywanych zeznań dla toczącego się postępowania, co nie zwalnia sądu od ustalenia, czy pobyt świadka za granicą stanowi realną przeszkodę w realizacji zasady bezpośredniości.

2. Pobyt świadka za granicą należy traktować jako wystarczającą przesłankę odczytania jego zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym tylko wtedy, gdy przesłuchanie go przed sądem jest utrudnione w stopniu porównywalnym z niemożliwością doręczenia mu wezwania lub innymi niedającymi się usunąć przeszkodami.

II KK 62/15 – wyrok z dnia 30 marca 2015 r.

W Kodeksie wykroczeń brak jest odpowiednika art. 11 k.k., w myśl którego jeden czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo. W literaturze i orzecznictwie nie ma jednak wątpliwości, że reguła taka obowiązuje również na gruncie przyjętej w art. 9 § 1 k.w. konstrukcji eliminacyjnego zbiegu przepisów ustawy i w ten sposób rozstrzyga kwestię zbiegu przepisów ustawy naruszonych tym samym czynem sprawcy. Przepis ten przy tym dotyczy tylko rzeczywistego (realnego) zbiegu przepisów, a nie zbiegu będącego zbiegiem pozornym. Ten natomiast zaistnieje zawsze, gdy za pomocą tzw. reguł kolizyjnych (specjalności, pochłaniania i subsydiarności) można wyeliminować rzekomą wielość ocen (kwalifikacji) prawnych danego zachowania.

IV KZ 12/15 – postanowienie z dnia 31 marca 2015 r.

„Przyczyna od strony niezależna”, stanowiąca warunek przywrócenia na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. niedotrzymanego terminu zawitego, wchodzi w grę, gdy obrońca w odpowiednim czasie przedkaże bezpośrednio właściwemu sądowi dokument usprawiedliwia-

jący należycie niestawiennictwo z wnioskiem o nieprzeprowadzenie w określonym dniu rozprawy bez jego obecności, a pomimo tego dojdzie do rozpoznania sprawy i wyrokowania; w takiej sytuacji siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego należy liczyć od daty faktycznego ustania przeszkody.

III KK 306/14 – postanowienie z dnia 2 kwietnia 2015 r.

Ostatnim momentem koniecznej obecności obrońcy w sytuacjach określonych w art. 79 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 80 k.p.k. jest udanie się sądu na naradę nad wyrokiem, jeżeli nie dojdzie następnie do wznowienia przewodu sądowego.

III KK 14/15 – postanowienie z dnia 10 kwietnia 2015 r.

Nieudokumentowanie na piśmie zgody pacjenta na wykonanie zabiegu leczniczego określonego w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, Dz. U. z 2015 r. poz. 464, faktycznie przez niego udzielonej w innej niż pisemna formie, nie mieści się w zakresie pojęcia „bez zgody” znamionującego typ przestępstwa opisanego w art. 192 § 1 k.k.

IV KK 409/14 – postanowienie z dnia 15 kwietnia 2015 r.

Obrona konieczna, jak wynika to z treści art. 25 § 1 k.k., ma charakter samoistny, a nie „względnie samoistny i subsydiarny”. Unormowania konwencyjne (art. 2 ust. 2 lit. a Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), jednak wskazują, że prawo do skutecznej obrony musi mieć granice wynikające z aspektów aksjologicznych i humanistycznych, skoro życie ludzkie jest dobrem najwyższej wartości, zatem ta regulacja Konwencji nie prze-

kreśla samoistności obrony koniecznej, skoro dotyczy kwestii współmierności sposobu podjętej obrony w odniesieniu do niebezpieczeństwa konkretnego zamachu, co w art. 25 § 2 k.k. stanowi odrębny warunek instytucji obrony koniecznej, ujęty od strony negatywnej.

V KK 4/15 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r.

Ponowne przesłuchanie pokrzywdzonego, o którym mowa w art. 185a § 1 k.p.k., jest dopuszczalne, jeżeli zażąda tego w toku procesu, a więc i w postępowaniu apelacyjnym, oskarżony, który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego; skuteczność takiego żądania, podlegającego ocenie z punktu widzenia art. 170 § 1 k.p.k., nie jest warunkowana ani podaniem powodu jego zgłoszenia, ani prawidłowością przedstawionego uzasadnienia wniosku; ponownemu przesłuchaniu takiego pokrzywdzonego w stadium postępowania apelacyjnego nie stoi na przeszkodzie, co do zasady, art. 452 § 2 k.p.k.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 5/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał zgodę prezesa Sądu na zamieszkiwanie w innej miejscowości niż siedziba tego sądu oraz na korzystanie z prywatnego samochodu osobowego na przejazdy z miejsca zamieszkania do siedziby Sądu, może skutecznie dochodzić wyrównania zwrotu całości kosztów odbytych przejazdów, które zostały ustalone lub zmienione oraz były wypłacane w wysokości niższej od stawek maksymalnych ryczałtów obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących zatrudnionym z tytułu odbywanych przejazdów służbowych (art. 93 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 133 ze zm. w związku z § 5 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na terenie kraju, Dz. U. Nr 236, poz. 1990 ze zm.)?”

III PZP 6/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 91a § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 133 ze zmianami) należy interpretować w ten sposób, że uzasadnia on uwzględnienie we wskazanym w nim okresie pięcioletnim pracy na danym stanowisku sędziowskim, niezbędnym do nabycia przez sędziego prawa do wynagrodzenia zasadniczego w stawce bezpośrednio wyższej, również okresu sprzed dnia 1 stycznia 2009 r.?”

III UZP 12/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do wyliczenia wysokości emerytury nabytej w drugim kwartale danego roku, przed 1 czerwca a realizowanej po 1 czerwca danego roku, ma zastosowanie przepis art. 25a ust. 2 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. tekst jedn.: 2013 r. poz. 1440)?”

III UZP 13/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie przepisów art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r., poz. 330) oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopa-

trzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2012 r., poz. 194) Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w postępowaniu prowadzonym przez organ rentowy w przedmiocie ponownego ustalenia wymiaru wojskowej renty inwalidzkiej ze względu na przyznanie w ostatnim miesiącu służby żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego na skutek ustalenia przez komisję lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej na podstawie § 8b ust. 1 i 3 w zw. z § 7 ust. 4 i § 7 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1151) oraz sąd powszechny w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego wydanej w tym przedmiocie – są związani decyzją Dowódcy Jednostki Wojskowej określających wysokość uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierza zawodowego, wydanych na podstawie art. 155 w zw. z art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w zw. z art. 80 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.) w zw. z § 2, § 4 pkt 3, § 8 ust. 1 i 3 w zw. z § 7 ust. 4 i § 7 ust. 3 pkt 1 oraz w zw. z § 13 ust. 1 pkt 4 oraz § 15 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1151)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SZP 2/15 – z dnia 9 września 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Poszkodowany będący osobą fizyczną, nieprowadzącą działalności gospodarczej, dochodzący roszczenia od ubezpieczyciela w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych nie jest konsumentem w rozumieniu art. 24 w związku z art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 17 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w związku z art. 22¹ k.c.

III UZP 1/15 – z dnia 17 września 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Brak indywidualnego pouczenia ubezpieczonego przez organ rentowy o wynikającym z art. 5a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1403; aktualnie Dz. U. z 2015 r., poz. 704) obowiązku złożenia w terminie zaświadczenia właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku dochodowego od przychodów z prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej nie powoduje uchylenia określonego w art. 5a ust. 6 tej ustawy skutku w postaci ustania ubezpieczenia społecznego rolników.

**III UZP 7/15 – z dnia 17 września 2015 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego**

Członkom załogi statku rybackiego wykonującym prace w służbie pokładowej przysługuje prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 965) w związku z punktem 22 załącznika nr 1 do tej ustawy.